

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 390/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť P. K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave vo veci vedenej pod sp. zn. Kc 319/2011 v súvislosti s vybavovaním podnetu na podanie mimoriadneho dovolania a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júla 2013 doručená sťažnosť P. K., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. Kc 319/2011 v súvislosti s vybavovaním podnetu na podanie mimoriadneho dovolania (ďalej len „podnet“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou Okresnému súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) domáhal proti spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a. s., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava (ďalej len „žalovaná“), zaplattenia sumy 39 906 € z titulu náhrady škody spôsobenej neoprávneným využívaním zlepšovacieho návrhu. Konanie o žalobe sťažovateľa bolo okresným súdom vedené pod sp. zn. 45 C 189/2008.

Okresný súd rozsudkom č. k. 45 C 189/2008-95 z 24. februára 2010 žalobu sťažovateľa ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Sťažovateľ podal proti označenému rozsudku okresného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3 Co 243/2011-117 z 30. júna 2011 tak, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Označený rozsudok krajského súdu v spojení s označeným rozsudkom okresného súdu nadobudol právoplatnosť 26. júla 2011.

Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 243/2011-117 z 30. júna 2011 podal sťažovateľ sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorú ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 430/2011-12 z 29. septembra 2011 odmietol ako neprípustnú z dôvodu, že sťažovateľ nepodal proti nemu dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu jeho práv účinne poskytuje.

Sťažovateľ sa následne podnetom doručeným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) 15. novembra 2011 domáhal, aby generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podal v zmysle § 243e a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom v rozhodujúcom

období (ďalej len „OSP“) proti právoplatnému rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 243/2011-117 z 30. júna 2011 mimoriadne dovolanie.

Podnet sťažovateľa postúpila generálna prokuratúra na vybavenie krajskej prokuratúre, kde bol zaevidovaný pod sp. zn. Kc 319/2011. Následne podnet sťažovateľa vybavila prokurátorka krajskej prokuratúry prípisom č. k. Kc 319/11-15 z 3. apríla 2012, v ktorom mu oznámila, že pre nesplnenie zákonom ustanovených podmienok na podanie mimoriadneho dovolania nemožno jeho podnetu vyhovieť. Sťažovateľ si označený prípis osobne prevzal na krajskej prokuratúre až 24. júna 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

«Z postupu Krajskej prokuratúry Bratislava vyplýva, že vybavenie podnetu prvýkrát doručovala na adresu P. K.,... Zásielka bola odovzdaná na prepravu 16. 4. 2012, uložená v PostBOXe 17. 4. 2012. Sťažovateľ si zásielku z PostBOXu nevyzdvihol. Zásielka s obsahom rozhodnutia Kc 319/11-15 bola Krajskej prokuratúre vrátená 09. 05. 2012.

Z ďalšieho postupu Krajskej prokuratúry Bratislava vyplýva, že vybavenie podnetu Kc 319/11-15 doručovala opätovne na adresu P. K.,... Zásielka bola odovzdaná na prepravu 09. 05. 2012, uložená v PostBOXe dňa 11. 05. 2012. Sťažovateľ si zásielku z PostBOXu nevyzdvihol. Zásielka bola vrátená Krajskej prokuratúre Bratislava 1. 06. 2012.

Na svoju obranu neprevzatia zásielky z PostBOXu sťažovateľ uvádza nasledovné:

Sťažovateľ 3. 10. 2011 na OR PZ Bratislava V odovzdal občiansky preukaz z dôvodu uplynutia doby jeho platnosti. Sťažovateľovi bolo vystavené Potvrdenie o občianskom preukaze, ktorého platnosť skončila 03. 4. 2012. Nový občiansky preukaz sťažovateľovi do uplynutia platnosti Potvrdenia z objektívnych dôvodov nebolo možné vydať a tento stav trvá. Sťažovateľovi odo dňa 04. 04. 2012 Pošta odmietla vydávať poštové zásielky adresované sťažovateľovi, ukladané v PostBOXe na meno sťažovateľa, z dôvodu nemožnosti preukázať svoju totožnosť v zmysle Poštových podmienok, keď do 03. 04. 2012 Pošta sťažovateľovi zásielky uvedené v PostBOXe riadne vydávala. Pošta zásielky vracala odosielateľom. Iný doklad totožnosti, t. j. vodičský preukaz sťažovateľa,... Pošta neakceptovala. Snahu sťažovateľa o vyriešenie veci vydávania zásielok z PostBoXu Pošta

neakceptovala. Sťažovateľ nemal možnosť oboznámiť sa s poštovými zásielkami, nemal možnosť zistiť odosielateľa zásielky uloženej v PostBOXe, Sťažovateľ vedie o vydávanie zásielok s Poštou spor pod sp. zn. 8 C/24/2012, ktorý nie je ukončený...

Následne Krajská prokuratúra Bratislava doručovala zásielku na adresu P. K.,... Zásielka bola odoslaná na prepravu 1. 6. 2012 a vrátená prokuratúre dňa 06. 06. 2012 s poznámkou adresát neznámy. Ďalšie úkony vo veci doručenia zásielky s obsahom rozhodnutia Kc 319/11-15 Krajská prokuratúra Bratislava nevykonala.

Sťažovateľ si zásielku s rozhodnutím Kc 319/11-15 po urgenciách, prevzal osobne 24. 6. 2013 krátkym doručením na Krajskej prokuratúre Bratislava...

Z postupu Krajskej prokuratúry Bratislava pri doručovaní písomnosti Kc 319/11-15 vyplýva, že po uložení zásielky na Pošte v priečinku PostBOX a vrátení zásielky odosielateľovi, prokuratúra zopakovala úkon doručovania zásielky na adresu P.K.,... Po opätovnom vrátení zásielky prokuratúra doručovala zásielku na adresu evidenčného (fiktívneho) trvalého pobytu sťažovateľa, na ktorej adrese sa sťažovateľ nezdržuje od roku 2002. Následne už prokuratúra nevykonala žiadny úkon na doručenie zásielky sťažovateľovi...

Sťažovateľ tvrdí, že právna a skutková zložitost' veci, ktorá bola predmetom preskúmania na základe podnetu podaného sťažovateľom 15. 11. 2011 nie je takého charakteru, aby vyžadovala predĺženie lehoty na vybavenie o viac ako dva mesiace.

... Vybavenie podnetu bolo na poštovú prepravu odovzdané 16. 4. 2012, teda po piatich mesiacoch od doručenia podnetu prokuratúre.

Podľa sťažovateľa predĺžením lehoty na vybavenie sťažovateľovho podnetu ako aj oneskoreným odoslaním vybavenia podnetu došlo k zbytočným prietahom vo vybavení podnetu, keď podnet bol vybavený de jure až odoslaním jeho vybavenia 16. 04. 2012.

Sťažovateľ tvrdí, že Krajská prokuratúra Bratislava neopodstatneným predĺžením lehoty na vybavenie podnetu, zavinila stav, že vybavenie podnetu bolo sťažovateľovi doručované v čase, keď už objektívne nemohol preukázať svoju totožnosť a vybrať si zásielku prokuratúry z PostBoXu.

Po opakovanom vrátení zásielky prokuratúra nevykonala žiadny pokus o doručenie vybavenia podnetu sťažovateľovi iným spôsobom ako prostredníctvom Pošty.

Sťažovateľ tvrdí, že k opakovanému doručovaniu na adresu P. K.,... ani k doručovaniu na adresu ... nemala prokuratúra prístup. Vybavenie podnetu mohla a aj mala prokuratúra, vzhľadom na vrátenie zásielky z PostBOXu a oznámenie Pošty „adresát neznámy“ doručiť sťažovateľovi prostredníctvom zamestnávateľa sťažovateľa alebo prostredníctvom Policajného zboru, prípadne dotazom na verejne známe číslo mobilného telefónu sťažovateľa zistiť stav veci a požiadať sťažovateľa o osobné prevzatie vybavenia podnetu. Oneskoreným a opakovaným doručovaním vybavenia podnetu Kc 319/11-15 na adresu P. K.,... a doručovaním zásielky na evidenčný fiktívny trvalý pobyt sťažovateľa, prokuratúra spôsobila zbytočné prieťahy v konaní vo vybavení podnetu sťažovateľa. Z poštovej obálky, ktorou bolo vybavenie podnetu tretíkrát doručované vyplýva, že zásielka bola vrátená prokuratúre dňa 6. 6. 2012. Pri náležitej starostlivosti o doručenie vybavenia podnetu si sťažovateľ mohol prevziať vybavenie podnetu osobne a v dostatočnej lehote na uplatnenie si ustanovenia § 34 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o Prokuratúre.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z., podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Co/243/2011-117, ktorý sťažovateľ žiadal napadnúť mimoriadnym dovolaním bol sťažovateľovi doručený 26. 7. 2011 a týmto dňom nadobudol právoplatnosť. V zmysle § 243g O. s. p. je posledným dňom na podanie mimoriadneho dovolania 26. júl 2012.

... Sťažovateľ tvrdí, že Krajská prokuratúra Bratislava postupom pri vybavovaní sťažovateľovho podnetu doručeného prokuratúre 15. 11. 2011 a neprijatím vhodných opatrení na doručenie vybavenia podnetu, porušila povinnosti vyplývajúce prokuratúre s čl. 149 ústavy, § 33 a § 34 zákona o Prokuratúre a základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uvedeným konaním Krajská prokuratúra Bratislava zamedzila sťažovateľovi uplatniť si opravný prostriedok podľa § 34 ods. 1 o Prokuratúre, t.j. podať žiadosť o preskúmanie vybavenia podnetu tak, aby došlo k účelnému využitiu žiadosti. Zamedzením využitia opravného prostriedku sťažovateľovi Krajská prokuratúra Bratislava s poukazom na čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky porušila základné právo sťažovateľa na opravný prostriedok zaručený v čl. 13 Dohovoru.

Navrátenie lehoty na podanie žiadosti o preskúmanie vybavenia podnetu podľa § 34 ods. 1 zákon č. 153/2002 Z. z. neumožňuje.

Právo na podanie mimoriadneho dovolania je právom generálneho prokurátora. Sťažovateľ má však ústavou (čl. 46 ods. 1) a Dohovorom (čl. 13) zaručené právo v zmysle čl. 51 ústavy postupom podľa zákona č. 153/2001 Z. z. domáhať sa, aby Generálny prokurátor Slovenskej republiky dostal do dispozície podnet na podanie mimoriadneho dovolania, tento preskúmal, vybavil v súlade s ústavou a zákonom a o podnete rozhodol. Právo obrátiť sa na Generálneho prokurátora v sťažovateľovej veci bolo sťažovateľovi upreté.

... Ústavný súd môže priznať tomu koho základné práva boli porušené, aj primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľ navrhuje ústavnému priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 9.900 €. Zabránenie prístupu k orgánu právnej ochrany bez možnosti nápravy tohto stavu považuje sťažovateľ za hrubé porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky a základného práva podľa čl. 13 Dohovoru. Zabránením práva prístupu k orgánu právnej ochrany sťažovateľ nenávratne stratil možnosť domôcť sa postupom súladným s čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky inej právnej ochrany pri obrane svojich práv a právom chránených záujmov.»

Vychádzajúc z argumentácie uvedenej v sťažnosti, sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Krajská prokuratúra Bratislava postupom pri vybavení podnetu doručeného prokuratúre dňa 15. 11. 2011 vedenom na Krajskej prokuratúre Bratislava pod sp. zn. Kc 319/11 porušila základné právo P. K. podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd.

P. K. priznáva primerané zadosťučinenie v sume 9.900 €, ktoré mu je Krajská prokuratúra Bratislava povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Kancelárii Ústavného súdu ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia P.K. v sume 990 € na účet vedený v Slovenskej sporiteľni... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

V zmysle čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 13 dohovoru postupom krajskej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn.

Kc 319/2011 v súvislosti s vybavovaním podnetu na podanie mimoriadneho dovolania z 15. novembra 2011, o vybavení ktorého mal byť upovedomený (prevzatím prípisu krajskej prokuratúry č. k. Kc 319/11-15 z 3. apríla 2012) až 24. júna 2013, teda v čase, keď mu už uplynula zákonom ustanovená lehota na podanie mimoriadneho dovolania proti právoplatnému rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 243/2011-117 z 30. júna 2011 (lehota mu uplynula už 26. júla 2012, pozn.). Sťažovateľ v tejto súvislosti namieta, že postupom krajskej prokuratúry pri doručovaní označeného prípisu mu bola odňatá možnosť účelne žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, a tým súčasne aj možnosť dosiahnuť podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom.

V nadväznosti na argumentáciu sťažovateľa ústavný súd poukazuje na § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V zmysle § 243e ods. 1 OSP ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

V zmysle § 243g OSP mimoriadne dovolanie podáva generálny prokurátor na dovolacom súde do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

V zmysle § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o prokuratúre“) je generálny prokurátor oprávnený podávať najvyššiemu súdu podľa osobitných zákonov a za podmienok ustanovených týmito zákonmi aj mimoriadne dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu vydanému v občianskom súdnom konaní.

V zmysle § 16 zákona o prokuratúre generálny prokurátor vykonáva pôsobnosť uvedenú v § 11 a 12 a § 13 ods. 1 osobne; týmto nie je dotknuté ustanovenie § 9 ods. 1. V ostatných prípadoch môže poveriť prokurátora, aby konal v jeho mene.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok...

Podľa § 31 ods. 4 zákona o prokuratúre na doručovanie pri vybavovaní podnetov sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

V nadväznosti na argumentáciu sťažovateľa ústavný súd v prvom rade poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej je každý sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov (napr. III. ÚS 152/03).

Z citovaných ustanovení zákona o prokuratúre zjavne vyplýva, že sťažovateľ bol oprávnený podať na účely preskúmania vybavenia svojho podnetu (na podanie mimoriadneho dovolania) prokurátorkou krajskej prokuratúry opakovaný podnet, ktorý by bol povinný vybaviť nadriadený prokurátor.

Ako to samotný sťažovateľ v sťažnosti uviedol, zásielka obsahujúca prípis č. k. Kc 319/11-15 z 3. apríla 2012, v ktorom bol upovedomený o spôsobe vybavenia svojho podnetu krajskou prokuratúrou, bola odovzdaná na poštovú prepravu 16. apríla 2012 [ešte predtým (12. januára 2012) bol sťažovateľ upovedomený o predĺžení lehoty na vybavenie svojho podnetu, pozn.], pričom na poštovom podniku v rámci vopred sťažovateľom vyhradeného špeciálneho spôsobu dodávania zásielok prostredníctvom poštového priečinku „Post BOX“ (pozri Obchodné podmienky Slovenskej pošty, a. s., v časti „PODAJ/DODAJ ŠPECIÁL“ v znení účinnom od 1. apríla 2012, pozn.) bola prvýkrát uložená už 17. apríla 2012.

V zmysle § 24 ods. 2 zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v relevantnom znení, ktorý upravuje doručovanie písomností do vlastných rúk adresáta prostredníctvom poštového doručovateľa, ako aj v zmysle ustanovení § 25 ods. 4 tohto zákona, ktorý upravuje doručovanie zásielok do poštového priečinku, prípadne iba ich preberaním na pošte bez pridelenia poštového priečinku, ak si adresát (sťažovateľ) nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Ústavný súd nemôže akceptovať obranu sťažovateľa, podľa ktorej v rozhodnom období od uloženia zásielky (17. apríl 2012) do uplynutia zákonom ustanovenej jednoročnej

lehoty na podanie opakovaného podnetu na podanie mimoriadneho dovolania (26. jún 2012) nemal občiansky preukaz, a preto si nemohol preberať doporučené poštové zásielky, teda ani zásielku obsahujúcu prípis o spôsobe vybavenia jeho podnetu [sťažovateľ v tejto súvislosti uvádza, že 3. októbra 2011 odovzdal svoj občiansky preukaz z dôvodu skončenia doby jeho platnosti Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava V, pričom 3. apríla 2012 mu podľa jeho tvrdenia mala uplynúť platnosť potvrdenia o občianskom preukaze (nahrádzajúceho občiansky preukaz, pozn.)]. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na § 5 ods. 7 zákona č. 224/2006 Z. z. o občianskych preukazoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa občiansky preukaz občanovi vyhotoví najneskôr do 30 dní od podania žiadosti, a zdôrazňuje, že sťažovateľovi nič nebránilo v tom, aby o nový občiansky preukaz požiadal riadne a včas a odstránil tým prekážku na svojej strane, ktorá mu mala brániť v preberaní doporučených poštových zásielok vrátane zásielky obsahujúcej prípis s upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu.

Márne uplynutie obdobia od 17. apríla 2012 (t. j. od uloženia zásielky s prípisom o spôsobe vybavenia podnetu na poštovom podniku) do 26. júla 2012 (t. j. do konca zákonnej jednoročnej lehoty na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom) nijako nemožno pričítať na ťarchu krajskej prokuratúry. Naopak, ide o obdobie, ktoré podľa názoru ústavného súdu poskytovalo dostatočný časový priestor na podanie opakovaného podnetu, ktorým by sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti postupu krajskej prokuratúry pri vybavovaní jeho podnetu a zároveň aj podania mimoriadneho dovolania v jeho právnej veci.

Ústavný súd upozorňuje tiež na skutočnosť, že sťažovateľ podal svoj podnet až 15. novembra 2011, t. j. takmer štyri mesiace odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 243/2011-117 z 30. júna 2011.

Na základe dosiaľ uvedeného ústavný súd konštatuje, že ani v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci neexistujú relevantné dôvody na to, aby sa odchyľil od svojho konštantne vyslovovaného právneho názoru, podľa ktorého vynechanie opakovaného podnetu ako účinného prostriedku nápravy v rámci sústavy orgánov

prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (m. m. I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05, IV. ÚS 126/07).

Ústavný súd pre úplnosť veci tiež pripomína, že uznesením č. k. II. ÚS 430/2011-12 z 29. septembra 2011 predchádzajúcu sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti právoplatnému rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 243/2011-117 z 30. júna 2011 odmietol ako neprípustnú, nie však z dôvodu, že sťažovateľ nevyužil možnosť domáhať sa podnetom podania mimoriadneho dovolania, na ktorého podanie je inak oprávnený iba generálny prokurátor, ale že nevyužil možnosť podania dovolania s poukazom na § 237 písm. f) OSP, na ktorého podanie bol oprávnený priamo sťažovateľ a ktorý je práve z tohto dôvodu považovaný ústavným súdom za účinný prostriedok nápravy (napr. I. ÚS 1/00, II. ÚS 31/00, I. ÚS 209/05).

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyznamenať. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jeho podnetu (podaniu) vyhovelí (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06). Na vyhovenie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania

nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, II. ÚS 14/04, I. ÚS 7/04, II. ÚS 407/06, III. ÚS 146/2010, III. ÚS 97/2013).

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažovateľ bez dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde) nepodal opakovaný podnet, ktorým by sa domáhal preskúmania zákonnosti vybavenia svojho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania postupom krajskej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. Kc 319/2011, a teda nevyčerpal v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde právny prostriedok nápravy, ktorý mu zákon na ochranu jeho práv účinne poskytuje. Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júla 2014